

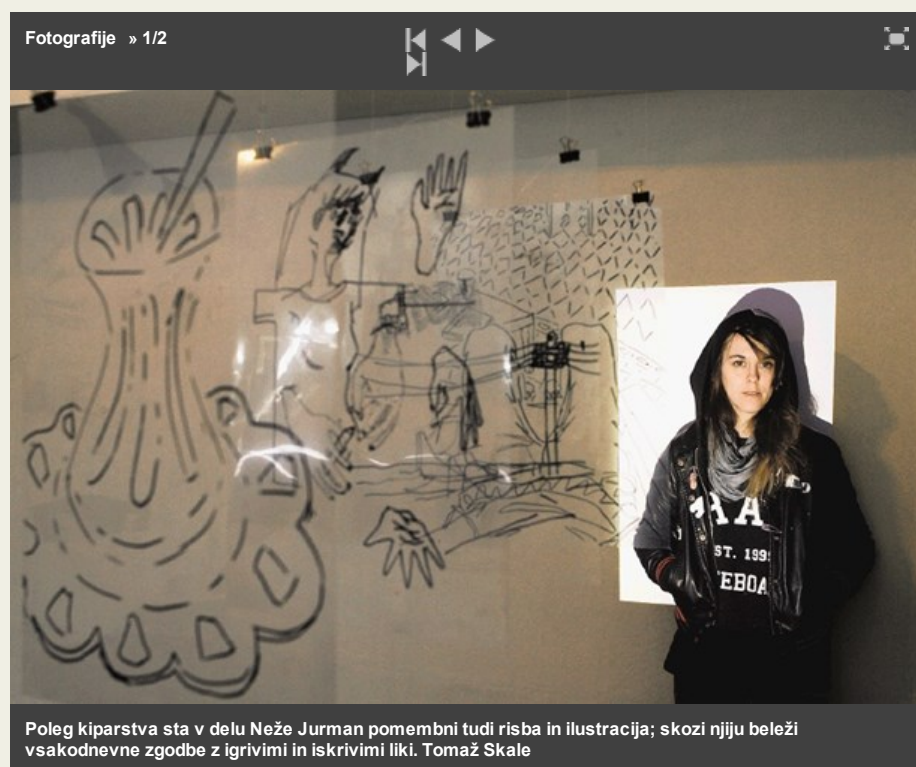
## Risbe v vsakem kotičku in na prav vsakem koraku

Vir / Avtor: **Ida Hiršenfelder**

30. december 2014 (nazadnje spremenjeno: 0:00 30. december 2014)

Oznake: [Barva na dlaneh](#), [Neža Jurman](#)

Neža Jurman je kiparka in ilustratorka, ki se ukvarja tudi s scenografijo in kostumografijo. Njena primarna dejavnost se vrti okoli risbe na različnih podlagah; včasih so to neke vrste intimne beležke, drugič kratke zgodbe, ki sem ter tja stopijo tudi v prostor kot tridimenzionalni živalsko-človeški liki – zanje pravi, da jih vedno poskuša obtežiti, čeprav se ji pogosto izmuznejo in postanejo igrivi. Do konca tega tedna se predstavlja v galeriji Škuc s svojevrstno risarsko situacijo, ki jo je vzpostavila na razstavi Dan na dan, kjer je v sodelovanju z mladim turškim umetnikom in ilustratorjem Barisom B. Atalom zasnovala prostorsko postavitvev na različnih površinah – od prosojnic, papirja in asemblaža do diapozitivov. Njuna instalacija je nastajala v dnevniški obliki beleženja vsakodnevnih trenutkov, ki so pri Atalu vezani na konkretni prostor, Neža Jurman pa s svojim prispevkom največkrat posega v polje domišljije in pripovedovanje hudomušnih zgodb.



Poleg kiparstva sta v delu Neže Jurman pomembni tudi risba in ilustracija; skozi njiju beleži vsakodnevne zgodbe z igrivimi in iskrivimi liki. Tomaž Skale

Ena od kiparskih specialitet so multipli oziroma mavčevi odlitki različnih potrošnih izdelkov. Neobstoja kiperska tehnika z uporabo mavca, ki jo pogosto kombinira s kaširanjem papirja ali tekstilij, se pojavlja v njenih številnih delih. Njena afiniteta do mavčevih odlitkov kot samostojne tehnike, ki se je včasih uporabljala zgolj kot tridimenzionalna skica za kipe, je zelo zavestna odločitev. Odraža težnjo po uporabi preprostih materialov in skicozne estetike, ki temelji na figuraliki in pripovedovanju življenjskih zgodb v tesni navezavi z ulično umetnostjo in socialnimi temami. Njeni liki pogosto spominjajo na stripe, zelo bogata je tudi njena grafitarska dejavnost, ki v javni prostor pripelje ljubke prigode s težkimi psihološkimi obrati.

Z mavčevimi multipli se je predstavila tudi lani na pregledni razstavi Bienala slovenske neodvisne ilustracije. Čeprav ima bogato zbirko skicirk, risb, grafitov in drugih risarskih izdelkov v najrazličnejših tehnikah (kemični svinčnik na papir, akvarel, flomaster, črnilo), ki bi se zelo dobro skladale s konceptom bienala, je ilustracijo interpretirala ravno v tesni navezavi na besedilo. Predloga za njene ilustracije pa še zdaleč ni bilo standardno besedilo v slikanici, temveč glasba, ki stalno spremlja njeno ustvarjanje. Odlila je številne multiple avdiokaset ter jih opremila z

ilustracijami različnih doma posnetih glasbenih kompilacij, ki so sledile njenemu razpoloženju ob poslušanju določene glasbe. Za delo je povedala, da »se ukvarja z zvokom, ki je introverten, se dogaja znotraj nas, zato da občutimo realno tišino«. Da bi pri postavitvi napravila dodaten prostor za domišljijo in notranje poslušanje, je v instalacijo postavila radijske tranzistorje, ki so oddajali nedoločen zvok ali beli šum.

S krhkimi kaširanimi kipi na mavčni osnovi se je predstavila tudi na samostojni razstavi v Hiši kulture v Pivki z naslovom *gahr-dee-uh n (guardian)*, za katero je oblikovala tri figure v obliki velikanskih, napol človeških in napol živalskih čuvajev, ki so odražali odnose med posameznikom in sanjami, strahovi, ambicijami, željami. Pod čuvaji je razprostrla številne multiple otroških ročic, kakor da bi otroci z malimi glaski in dvigom rok zahtevali svoj prostor pod soncem. Od leta 2010 je Neža Jurman sodelovala tudi pri scenografskih postavitvah in kostumografijah za AGRFT, Šodr teater, gledališče Glej in predstavo *Škrip Inc.* (2013) v produkciji Maske. Ena najbolj odmevnih je bila verjetno prav slednja, za katero je umetnica sestavila kompleksen prostor iz odpadnih elektronskih naprav, ki jih je zbrala na ljubljanski deponiji. V skladu s spolnimi vlogami, ki jih uprizarjajo tri glasbenice oziroma performerke (Jelena Rusjan, Kristina Gorovska in Tina Perić), je premišljeno nakopičila elektronske gospodinjske aparate, ki so neuporabni enako kot vnaprej določene spolne vloge. S scenografsko postavitvijo je pogumno posegla tudi v prostor za občinstvo, ki ga je tako po stropu kot po tleh prepletla s kablovjem.

Neža Jurman (1985) je študirala kiparstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Nastopa tudi pod psevdonimom Nez Pez. Leta 2008 je zmagala na natečaju in izvedla postavitev javne skulpture reliefa Antona Peterlina v Peterlinovem paviljonu v Ljubljani. Leta 2010 je prejela univerzitetno Prešernovo nagrado za projekt Čakajoči v sodelovanju s kolegicami in kolegi z akademije. Ob skupinskih razstavah se je predstavila tudi na razstavi *Boxing Match* (2012) v galeriji Kresija kot soavtorica z Lenko Đorojević in Matejem Stupico, na 7. trienalu slovenske sodobne umetnosti v soavtorstvu pri projektu *Liminal* in na samostojni razstavi v Hiši kulture v Pivki aprila letos.



**Naročite si jutranje novice v svoj elektronski nabiralnik!**

Registriranim uporabnikom vsako jutro dostavimo izbor člankov iz rubrik, ki si jih po lastni želji izberete v svojem uporabniškem računu.

**Registrirajte se**, da izkoristite to in druge uporabniške ugodnosti.

Ste že registrirani? [Prijavite se in izberite zelene rubrike.](#)